

Som noget nyt blev der på årsmødet i 2022 afholdt en paneldebat. "Høje forventninger til kirken i fremtiden". Det blev en levende debat om penge, kulturarv og onde mænd i København.

Debatten er ikke mindre aktuelt, nu hvor vi står i en stor energikrise og økonomien strammer til i mange provstier.

Forudsætninger for kirkens tilstedeværelse kan sammenfattes ganske kort. Det handler helt overordnet om: Mennesker, økonomi og struktur. Sådan lød det i optakten til paneldebat på årsmødet. Og det satte gang i debatten, der for alvor viste de store forskelle på folkekirken alt efter, hvor vi er i landet.

Vi kæmper med økonomien, for vi har en stor kulturarv at forvalte," fortæller Mette Moesgaard, provst i Morsø provsti. Her er der 33 kirker, hvoraf de fleste er fra Middelalderen, mens antallet af folkekirkemedlemmer ligger på 17.000.

"Næsten alle pengene går til at vedligeholde kirkerne. Det betyder, at der ikke er råd til det, som borgerne ønsker. De læser om aktiviteter, der foregår andre steder i landet og ønsker sig det samme. Men det kan vi ikke tilbyde," siger Mette Moesgaard.

Derfor ser hun gerne, at kulturarven bliver et fælles ansvar med en fælles fond til at stå for vedligeholdelse af kulturarven frem for det enkelte menighedsråd og provsti.

"Så vil vi kunne være i kirke i stedet for at have en kirke."

Og netop det med at være kirke, er der høje forventninger til, også fra samfundets side.

Nogle af de forventninger, kirken bliver mødt med i dag, vil ifølge Kirstine Helboe, lektor i praktisk teologi og afdelingsleder for teologi ved Aarhus Universitet, presse sig yderligere på i fremtiden.

Det handler om velfærdssamfundet. De fattige familier mærker krisen og de unge mistrives, nævner Kirstine Helboe som eksempler.

"Så der er bygninger, gravidsamtaler og kirkens øvrige aktiviteter. Og midt mellem alt det kommer det diakoniske arbejde til at fylde meget mere. Det er min spådom," lyder det fra Kirstine Helboe.

Måske skal vi turde overveje, hvor mange middelalderkirker, vi har brug for", indskyder Karen Klint, medlem af Landsforeningens bestyrelses strukturudvalg. Og den kommentar får provst Jørgen Degn Bjerrum fra Rødovre-Hvidovre provsti til at tage ordet. Med 8 kirker og 57.000 medlemmer er det ikke vedligeholdelse af kirker, pengene går til i hans provsti. Men han kan sagtens følge den skævhed, der er på tværs af landet og den situation, Mette Moesgaard står i i Morsø.

"Hvis der skal lukkes kirker på landet, så må det være nogle onde mennesker i København, der tager beslutningen. Det kan ikke nytte, at det er Mette, der skal lynches," siger han med henvisning til sin provstekollega. Den bemærkning vakte latter i salen.

Men da det i anden runde af paneldebatten bliver politikernes tur til at diskutere folkekirkens tilstedeværelse i fremtiden, har hverken Julie Skovsby (A), Louise Schack Elholm (V) eller Nikolaj Bøgh (C) intentioner om at tage rollen som "onde mennesker i København" på sig.

De taler for kirkens nærhed og den store betydning lokalt. Og hvis der skal lukkes kirker, skal beslutningen komme nedefra, lyder det samstemmende fra de tre politikere.

En tak til bestyrelsen for et godt samarbejde.

Knud Erik Jensen